

Χαιρετισμός Δημάρχου στην παρουσίαση του φωτογραφικού βιβλίου «Μέρες Εγκλεισμού/Lockdown Days» της φωτογράφου-δημοσιογράφου Αντιγόνης Σολομωνίδου Δρουσιώτου, Δημοτικό Πολιτιστικό Κέντρο Πάνος Σολομωνίδης, 11/9/2020.

Είναι με πραγματικά μεγάλη χαρά που αποδεχτήκαμε ως δήμος Λεμεσού την πρόταση της Αντιγόνης Σολομωνίδου-Δρουσιώτου, να συνδιοργανώσουμε την παρουσίαση του τελευταίου της βιβλίου «Μέρες εγκλεισμού». Και ασφαλώς και εγώ, ως Δήμαρχος, να πω δυο λόγια για την, όπως πάντα, εξαιρετική δουλειά της καλής μου φίλης και διαπρεπούς δημοσιογράφου και φωτογράφου.

Τους τελευταίους μήνες, όπως έλεγε και ο ποιητής, «μετεβλήθη ο ρυθμός του κόσμου». Και του εντος μας κόσμου και του εκτός μας κόσμου.

Ζήσαμε και ζούμε ακόμα μια πρωτόγνωρη, αλλιώτικη, ανήκουστη, αβέβαιη κατάσταση. Με θολό ακόμα το μέλλον.

Ζήσαμε ένα σκληρό εγκλεισμό που μας έφερε αντιμέτωπους με τον εαυτό μας. Μας έφερε αντιμέτωπους με όλες τις πτυχές, γνωστές και άγνωστες σε εμάς πτυχές του εαυτού μας. Την καλή, την κακή, την ανασφαλή, την δυνατή, την αδύνατη, την απαισιόδοξη αλλά και την αισιόδοξη πτυχή του εαυτού μας.

Οι μέρες εγκλεισμού που περάσαμε, μας έμαθαν καλύτερα τα όρια μας, μας έμαθαν καλύτερα τους συντρόφους μας, την οικογένεια μας, τους φίλους μας, την τοπική μας κοινωνία, αλλά και τον μικρό μας πλανήτη. Πάνω και κύρια όμως μας έδωσαν την μοναδική ευκαιρία να μάθουμε καλύτερα τον εαυτό μας.

Η Αντιγόνη, θύμα και αυτή του ίδιου εγκλεισμού, έκανε αυτό που ξέρει να κάνει με το δικό της αριστουργηματικό τρόπο: Κοίταξε τον εγκλεισμό μέσα από το φωτογραφικό φακό της. Πάγωσε το χρόνο, συνέλαβε και φωτογράφησε τη στιγμή, τη φευγαλέα στιγμή, τις πολλές διαφορετικές στιγμές αυτής της πρωτόγνωρης στασιμότητας που επέβαλε ο εγκλεισμός. Είδε και μας έδειξε αυτά που η ψυχή της, ο χαρακτήρας της και ο επαγγελματισμός της μπορεί να δει. Διείσδυσε και φώτισε πτυχές του εγκλεισμού μέσα από τους ανθρώπους, τα ζώα, τα άψυχα κτήρια, μέσα από τους άδειους δρόμους, και τις άφωνες συνοικίες της πόλης μας.

Μέσα από το βιβλίο της ξαναζούμε αυτό που ζήσαμε. Βλέπουμε μέσα από οπτικές γωνιές που μόνοι μας δεν θα βλέπαμε. Ανακαλύπτουμε νέα στοιχεία του εγκλεισμού μας αλλά και επιβεβαιώνουμε όσα βιώσαμε.

Ο εγκλεισμός θα περάσει. Και θα επανέλθουμε στους κανονικούς ρυθμούς της ζωής μας. Σε αυτό που ο καθένας μας θεωρεί ως κανονικό ρυθμό.

Και όταν μας πιάνει η μελαγχολία από την καθημερινότητα μας, μια ματιά στο βιβλίο της Αντιγόνης θα μας θυμίζει ότι κάποτε περάσαμε και χειρότερα.

Σε ευχαριστούμε Αντιγόνη.